

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 298

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 mai 2007

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
112.	— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor de câmp	2-4	
495.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor de câmp	4	
★			
113.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2006 privind abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 6/1997 pentru aprobarea menținerii valorii cotei de participare a României la capitalul Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare, vărsată în monedă națională și existentă în contul Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare la Banca Națională a României la data de 30 iunie a fiecărui an precedent	5	
496.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2006 privind abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 6/1997 pentru aprobarea menținerii valorii cotei de participare a României la capitalul Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare, vărsată în monedă națională și existentă în contul Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare la Banca Națională a României la data de 30 iunie a fiecărui an precedent	5	
★			
114.	— Lege privind sprijinul financiar acordat de statul român Schitului românesc „Prodromu”, de la Muntele Athos, Grecia	6	
497.	— Decret pentru promulgarea Legii privind sprijinul financiar acordat de statul român Schitului românesc „Prodromu”, de la Muntele Athos, Grecia	6	
★			
115.	— Lege pentru modificarea art. 4 ¹ din Legea nr. 703/2001 privind răspunderea civilă pentru daune nucleare	7	
498.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 4 ¹ din Legea nr. 703/2001 privind răspunderea civilă pentru daune nucleare	7	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 288 din 22 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	8-9		
Decizia nr. 294 din 22 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) și art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă	9-11		
		Decizia nr. 310 din 29 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 3 și 7 din Codul de procedură penală	11-12
		Decizia nr. 316 din 29 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1), art. 20 alin. (1) și (2), art. 24 alin. (6) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și a prevederilor art. 2 alin. (1), art. 5 și art. 12 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului	13-15
		Decizia nr. 320 din 29 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste	15-16
		Decizia nr. 327 din 3 aprilie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale	17-18
		Decizia nr. 328 din 3 aprilie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 1 din Codul de procedură penală	19-20
		Decizia nr. 341 din 3 aprilie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	20-22
		Decizia nr. 344 din 3 aprilie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi și art. 337 din Codul de procedură penală	23-24
		Decizia nr. 346 din 3 aprilie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004	24-26
		Decizia nr. 349 din 3 aprilie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (2) și ale art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	27-28
ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR			
		173. — Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Protocolului pentru stabilirea Metodologiei privind comunicarea publică a repertoriului de opere cinematografice și alte opere audiovizuale	29-32

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor de câmp

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor de câmp, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 25 iulie 2003, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul legii va avea următorul cuprins:

„L E G E

privind producerea și valorificarea legumelor“

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezenta lege reglementează politica agricolă în domeniul legumiculturii, privind producerea și valorificarea legumelor.“

3. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) În sensul prezentei legi, producția de legume se realizează în următoarele sisteme de cultură:

- a) legume de câmp;
- b) legume în spații protejate: solarii, sere reci și sere încălzite;
- c) cultura pepenilor;
- d) cultura ciupercilor;
- e) producerea răsadurilor;
- f) producerea semințelor de legume.

(2) După direcțiile de valorificare, producția de legume are următoarele destinații:

- a) consum în stare proaspătă;
- b) prelucrare industrială.

(3) Clasificarea legumelor se face potrivit următoarelor criterii:

- a) botanice;
- b) durata vieții plantelor;
- c) particularitățile părților comestibile;
- d) cerințele față de factorii de mediu și tehnologiile aplicate;

e) capacitatea de menținere a calității legumelor proaspete.“

4. Titlul capitolului II va avea următorul cuprins:

„Producerea legumelor“

5. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) În România, cadrul ecologic oferă condiții climatice naturale favorabile pentru sistemele de cultură a legumelor prevăzute la art. 5 alin. (1), pe baza cărora se stabilesc zonele favorabile de cultivare a legumelor prin operațiunea de zonare.

(2) *Zonarea speciilor legumicole* reprezintă aprecierea de ansamblu a factorilor climatici, edafici, economici, sociali și de protecție a mediului, care să orienteze delimitarea teritorială și amplasarea speciilor, soiurilor și hibrizilor în zonele de cultivare cele mai favorabile.

(3) Zonele favorabile pentru cultura legumelor sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.“

6. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Terenul cultivat cu legume se încadrează la categoria de folosință «teren arabil».

(2) Fac parte din categoria de folosință «teren arabil» și suprafețele ocupate cu solarii-tunel, solarii cu acoperiș în pantă, individuale sau bloc, acoperite cu materiale plastice.“

7. La articolul 8, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Producătorii agricoli pot înființa culturi legumicole cu soiurile și hibrizii prevăzuți în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură al României, aprobat anual de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și cu soiurile și hibrizii speciilor legumicole, înscrise în cataloagele țărilor membre ale Uniunii Europene.

(2) Categoriile biologice de semințe și material săditor folosite în cultura legumelor sunt următoarele:

- a) sămânța de prebază;
- b) sămânța de bază;
- c) sămânța certificată;
- d) sămânța hibridă;
- e) răsaduri provenite din semințele prevăzute la lit. a)—d).“

8. La articolul 8, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Autorizarea producerii de răsaduri se va asigura, în principal, prin control la locul de cultivare, luându-se în considerare toate elementele tehnologice ale culturii.“

9. Titlul capitolului III va avea următorul cuprins:

„Siguranța alimentară și calitatea legumelor, pepenilor și ciupercilor cultivate“

10. Articolul 9 va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Legumele, pepenii și ciupercile cultivate, destinate comercializării în vederea consumului uman în stare proaspătă, se clasifică în conformitate cu standardele de comercializare, care au caracter obligatoriu în toate etapele comercializării pe filiera de produs.

(2) Se exceptează de la prevederile alin. (1) produsele care:

- a) sunt expediate de către producători la centrele de sortare, calibrare, ambalare din zona de producție;
- b) sunt vândute de producători în zona de producție, în piețele tradiționale, în piețele organizate în anumite zile, în acest scop.

(3) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale notifică Comisia Europeană cu privire la excepțiile prevăzute la alin. (2).

(4) Legumele, pepenii și ciupercile cultivate, comercializate în stare proaspătă, destinate consumului uman, se supun controlului de conformitate cu standardele de comercializare.

(5) Controlul de conformitate se efectuează de către Inspekția de Stat pentru Controlul Tehnic în Producerea și Valorificarea Legumelor și Fructelor, potrivit atribuțiilor stabilite.“

11. După articolul 9 se introduc două noi articole, articolele 9¹ și 9², cu următorul cuprins:

„Art. 9¹. — (1) Legumele proaspete, pepenii și ciupercile destinate consumului uman se comercializează în spații special amenajate, însoțite de facturi pe care se înscriu de către emitent calitatea și conformitatea cu standardele de comercializare.

(2) Facturile pot fi emise de către comerciant sau de producător, în cazul în care acesta face livrarea directă către beneficiar.

Art. 9². — Micii producători, persoane fizice, care comercializează în condițiile legii legume în piețele stradale sau tradiționale se exceptează de la prevederile art. 9¹ alin. (2), având obligația dovedirii calității de producător și a prezentării produselor în condiții de calitate și igienă.”

12. Articolele 10—13 se abrogă.

13. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Se interzice comercializarea legumelor, pepenilor și a ciupercilor cultivate în stare proaspătă sau procesată, destinate consumului uman, care conțin reziduuri de pesticide și metale grele, azotați, azotiți sau alte produse, care depășesc nivelurile maxime admise stabilite de legislația în vigoare.

(2) Legumele, pepenii și ciupercile cultivate, în stare proaspătă sau procesată, care au caracteristicile prevăzute la alin. (1), determinate de laboratoare acreditate, se retrag de pe piață, se confiscă și se distrug.

(3) Analizele privind conținutul de reziduuri de pesticide, metale grele, azotați, azotiți sau alte produse se fac de laboratoarele acreditate, în conformitate cu legislația în vigoare, la cererea producătorilor și/sau a comercianților.

(4) Comercianții pot solicita de la producător buletine de analiză eliberate de laboratoare acreditate, pentru produsele proaspete pe care le pun în vânzare pentru consumul uman.”

14. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Producătorii agricoli care cultivă legume, pepeni și ciuperci au obligația de a practica metode de cultivare sănătoase, astfel încât să asigure siguranța alimentară a consumatorilor, să respecte normele de mediu, în scopul de a proteja apa și solul și de a ține evidența tratamentelor fitosanitare și a produselor chimice utilizate în procesul de producție.

(2) Controlul privind respectarea tehnologiilor de producție pentru legume, pepeni și ciuperci de cultură se

exercită de personalul de specialitate din cadrul Inspecției de Stat pentru Controlul Tehnic în Producerea și Valorificarea Legumelor și Fructelor, ale cărei organizare și funcționare se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.”

15. Articolele 16—18 și 20—23 se abrogă.

16. Articolul 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (1), art. 9¹ alin. (1), art. 9² și art. 15, cu amendă de la 1.000 lei la 5.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 14 alin. (1), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

c) refuzul producătorilor agricoli, precum și al comercianților de a se supune controlului exercitat de organele abilitate ale statului, cu amendă de la 2.000 lei la 5.000 lei.”

17. Articolul 29 se abrogă.

18. Legea nr. 312/2003 se completează cu anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

19. În tot cuprinsul Legii nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor de câmp, sintagma *Ministerul Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului se înlocuiește cu sintagma Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale.*

Art. II. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, prin hotărâre a Guvernului, se aprobă normele metodologice de aplicare a acesteia.

Art. III. — (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 469/2003 privind producerea și valorificarea legumelor, florilor și plantelor ornamentale de seră, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 819 din 19 noiembrie 2003.

Art. IV. — Legea nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor de câmp, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 25 iulie 2003, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 27 aprilie 2007.
Nr. 112.

ANEXĂ

I. Zonarea speciilor legumicole

Definirea zonării

Prin *zonarea speciilor legumicole* se înțelege repartizarea teritorială a culturilor de legume pe baza interdependenței unor factori care favorizează sau limitează posibilitățile de

valorificare a potențialului biologic, imprimând legumiculturii un caracter zonal.

În România sunt delimitate 3 zone de producere a legumelor:

1. Zona I este cea mai mare — circa 50% din suprafața totală ocupată cu legume — și asigură cele mai

bune condiții privind cerințele speciilor, soiurilor și hibrizilor de legume față de factorii naturali și cuprinde două subzone:

a) *subzona I*, cu un climat de stepă, caracterizată prin: 400—500 mm precipitații anuale, temperatura medie anuală de 10—11°C, cu soluri în cea mai mare parte de tip cernoziom și soluri aluvionare cu fertilitate ridicată sau sol brun-deschis de stepă. Această subzonă acoperă partea de sud-est a țării — Câmpia Băileștiului, Boianului, Burnașului și Bărăganului, Lunca Dunării și Dobrogea și cuprinde județele Dolj, Olt, Teleorman, Giurgiu, Călărași, Ialomița, partea de sud a județului Buzău, județele Brăila, Galați, Tulcea, Constanța și partea de sud a județului Mehedinți. Subzona I asigură condiții climatice cu posibilități de irigare pentru toate speciile legumicole și îndeosebi pentru cele pretențioase la căldură: ardei, vinete, tomate, castraveți, pepeni, fasole de grădină, bame și altele;

b) *subzona a II-a*, caracterizată prin precipitații medii anuale cuprinse între 550 și 650 mm, temperaturi medii anuale de 10,5—11°C, umiditate relativă de 65—75% și soluri de tip cernoziom, brun de pădure, de luncă, lăcoviști și nisipuri solificate. Ocupă Câmpia de Vest a Banatului și Crișanei, incluzând județele Timiș, Arad și Bihor. În această subzonă se pot cultiva majoritatea speciilor legumicole.

2. Zona a II-a cuprinde dealurile subcarpatice joase din nordul Olteniei — partea de nord a județului Mehedinți, județele Gorj și Vâlcea, Muntenia — județele Argeș, Dâmbovița, Prahova și nordul județului Buzău, Câmpia Moldovei cu spațiul cuprins între Siret și Prut și luncile aflate la confluența cu unii afluenți ai Siretului — județele Vrancea, Bacău, Vaslui, Neamț, Iași, Botoșani și Suceava, Lunca Mureșului, Arieșului, Someșului, cursul inferior al Târnavelor, Valea Crișurilor, județele Caraș-Severin, Satu Mare și parțial Sălaj, Bistrița-Năsăud, Cluj, Alba, Mureș și Hunedoara. Din punct de vedere climatic se caracterizează prin temperaturi medii anuale de 9—10°C, precipitații medii

anuale de 450—550 mm, umiditate relativă de 65—80%. Solurile predominante sunt cele brune.

Zona a II-a ocupă circa 30% din suprafața totală cultivată de legume, principalele culturi fiind cele din grupa verzei, rădăcinoasele, bulboasele, mazărea de grădină și tomatele.

3. Zona a III-a ocupă circa 20% din suprafața de legume a României și se caracterizează prin temperaturi medii anuale de 8—8,7°C, precipitații medii anuale de 600—650 mm și o umiditate relativă medie a aerului cuprinsă între 57% și 65%.

Zona a III-a acoperă regiuni de dealuri din Transilvania — o parte a județelor Alba, Cluj, Sălaj, Bistrița-Năsăud, Mureș, Hunedoara și județele Brașov, Maramureș, Sibiu și Covasna. Principalele tipuri de sol sunt cele brune de pădure slab sau mediu podzolite și aluvionare. În această zonă se cultivă în special legumele rădăcinoase, vărzoase și bulboase, iar în anumite microzone se cultivă și castraveți, fasole de grădină și mazăre de grădină, legume din grupa verzei.

II. **Microzonarea** este un subsistem al zonării care conturează arealul unor culturi legumicole la scară redusă. Microzonarea este impusă de amplitudinea variației factorilor pedoclimatici și social-economici specifici unei zone.

În cadrul oricărei zone există suprafețe de teren care sunt avantajoase pentru cultura legumelor dintr-o anumită categorie ca urmare a expoziției sau protejării naturale.

La stabilirea microzonelor se ține cont, pe lângă condițiile de mediu, și de elementele social-economice, deoarece acestea se manifestă pregnant atât prin gradul de specializare a forței de muncă, cât și prin puterea economică a fiecărei proprietăți agricole. Lucrările de zonare stau la baza concentrării, profilării și specializării producției de legume.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor de câmp

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 312/2003 privind producerea și valorificarea legumelor de câmp și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

NICOLAE VĂCĂROIU

București, 26 aprilie 2007.
Nr. 495.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2006
privind abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 6/1997 pentru aprobarea menținerii
valorii cotei de participare a României la capitalul Băncii Internaționale pentru Reconstrucție
și Dezvoltare, vărsată în monedă națională și existentă în contul Băncii Internaționale
pentru Reconstrucție și Dezvoltare la Banca Națională a României
la data de 30 iunie a fiecărui an precedent**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112 din 21 decembrie 2006 privind abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 6/1997 pentru aprobarea menținerii valorii cotei de participare a României la capitalul Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare,

vărsată în monedă națională și existentă în contul Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare la Banca Națională a României la data de 30 iunie a fiecărui an precedent, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.031 din 27 decembrie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 27 aprilie 2007.
Nr. 113.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 112/2006 privind abrogarea
Ordonanței Guvernului nr. 6/1997 pentru aprobarea
menținerii valorii cotei de participare a României
la capitalul Băncii Internaționale pentru Reconstrucție
și Dezvoltare, vărsată în monedă națională și existentă
în contul Băncii Internaționale pentru Reconstrucție
și Dezvoltare la Banca Națională a României
la data de 30 iunie a fiecărui an precedent**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2006 privind abrogarea Ordonanței Guvernului nr. 6/1997 pentru aprobarea menținerii valorii cotei de participare a României la capitalul Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare, vărsată în monedă națională și existentă în contul Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare la Banca Națională a României la data de 30 iunie a fiecărui an precedent și se dispune publicarea acetei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
— interimar —
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 26 aprilie 2007.
Nr. 496.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind sprijinul financiar acordat de statul român Schitului românesc „Prodromu”,
de la Muntele Athos, Grecia**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Prin prezenta lege se instituie cadrul juridic pentru sprijinul financiar acordat de statul român Schitului românesc „Prodromu”, de la Muntele Athos, Grecia.

Art. 2. — Anual se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii și Cultelor, o sumă în lei, echivalentă cu 250.000 de euro, pentru Schitul românesc „Prodromu”, de la Muntele Athos, Grecia.

Art. 3. — Suma alocată potrivit art. 2 se prevede distinct în bugetul Ministerului Culturii și Cultelor și se acordă ca sprijin financiar Schitului românesc „Prodromu”,

de la Muntele Athos, Grecia, cu respectarea dispozițiilor corespunzătoare din legislația care reglementează sprijinul financiar pentru unitățile de cult aparținând cultelor religioase.

Art. 4. — Sumele alocate de la bugetul de stat sunt destinate acoperirii cheltuielilor de restaurare, reparare și întreținere a clădirilor din incintă și a celor 4 biserici, realizării de materiale cu caracter de promovare, precum și pentru susținerea activităților monahilor acestui schit.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 27 aprilie 2007.
Nr. 114.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind sprijinul financiar acordat
de statul român Schitului românesc „Prodromu”,
de la Muntele Athos, Grecia**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind sprijinul financiar acordat de statul român Schitului românesc „Prodromu”, de la Muntele Athos, Grecia, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
— interimar —
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 26 aprilie 2007.
Nr. 497.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea art. 4¹ din Legea nr. 703/2001
privind răspunderea civilă pentru daune nucleare**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Art. 4¹ din Legea nr. 703/2001 privind răspunderea civilă pentru daune nucleare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 818 din 19 decembrie 2001, cu completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4¹. — (1) Statul răspunde pentru dauna nucleară, dacă aceasta:

a) este rezultatul direct și nemijlocit al unui act de terorism în domeniul nuclear;

b) este rezultatul direct și nemijlocit al unui accident nuclear, în toate situațiile prevăzute la art. 4 în care operatorul unei instalații nucleare nu este în măsură să

obțină acoperire de pe piața națională și/sau internațională a asigurărilor de răspundere civilă pentru daune nucleare sau o altă garanție financiară corespunzătoare.

(2) Operatorul unei instalații nucleare aflat în situația prevăzută la alin. (1) lit. b) este obligat să probeze în fața autorității naționale competente imposibilitatea de a obține respectiva acoperire din partea asigurătorilor specializați în acoperirea riscurilor de răspundere civilă pentru daune nucleare.

(3) Despăgubirile pentru daunele nucleare prevăzute la alin. (1), stabilite conform prevederilor legale, sunt suportate de stat, din fonduri publice.“

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 27 aprilie 2007.
Nr. 115.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 4¹
din Legea nr. 703/2001 privind răspunderea civilă
pentru daune nucleare**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 4¹ din Legea nr. 703/2001 privind răspunderea civilă pentru daune nucleare și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
— interimar —
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 26 aprilie 2007.
Nr. 498.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 288**

din 22 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Simonis Ludwig, prin mandatar Braune Stephan, în Dosarul nr. 3.240/306/2006 (dosar vechi nr. 5.146/2006) al Judecătoriei Sibiu.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.460D/2006. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Pantle Reimar Weit Christian Leonhart în Dosarul nr. 4.165/306/2006 al Judecătoriei Sibiu.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Având în vedere că excepția de neconstituționalitate ce face obiectul dosarelor nr. 2.460D/2006 și nr. 2.429D/2006 are același conținut, Curtea pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.460D/2006 la Dosarul nr. 2.429D/2006, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 20 noiembrie 2006 și din 29 noiembrie 2006, pronunțate în dosarele nr. 3.240/306/2006 (dosar vechi nr. 5.146/2006) și nr. 4.165/306/2006, **Judecătoria Sibiu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989.**

Excepția a fost ridicată de Simonis Ludwig, prin mandatar Braune Stephan, și de Pantle Reimar Weit

Christian Leonhart în cauze având ca obiect judecarea cererii pentru constatarea nulității unei încheieri de intabulare, respectiv constatarea nulității absolute a unui contract de vânzare-cumpărare a unui imobil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece termenul de prescripție special al dreptului la acțiune pentru constatarea nulității absolute începe să curgă de la apariția Legii nr. 10/2001, iar nu de la data la care fostul proprietar al imobilului preluat în mod abuziv a cunoscut de existența unui contract de vânzare-cumpărare a imobilului. Solicită Curții Constituționale să pronunțe o decizie prin care să constate neconstituționalitatea datei de la care începe să curgă termenul de prescripție specială, aceasta trebuind să fie data întabulării contractului de vânzare-cumpărare a cărui anulare se cere în Cartea funciară.

Judecătoria Sibiu apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, arătând că situația juridică a fostului proprietar care solicită constatarea nulității absolute a unui contract de vânzare-cumpărare în temeiul art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 este similară cu cea a unei persoane care solicită constatarea nulității absolute a unui contract de vânzare-cumpărare a unui imobil în temeiul art. III cuprins în Titlul I din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente. În primul caz, data de la care începe să curgă termenul special de prescripție este data intrării în vigoare a Legii nr. 10/2001, iar în al doilea caz, acesta începe să curgă fie de la data intrării în vigoare a actului normativ, fie de la data luării la cunoștință a încheierii contractului, ceea ce contravine principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, potrivit căreia: „(5) Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi”.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și neîngrădirea prin lege a exercițiului acestui drept, precum și la dreptul la un proces echitabil, ale art. 44 alin. (1) teza întâi privind garantarea dreptului de proprietate și ale art. 53 alin. (1) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea reține următoarele:

Autorii excepției solicită Curții Constituționale, în esență, să pronunțe o decizie prin care să constate neconstitu-

ționalitatea datei de la care începe să curgă termenul de prescripție specială, aceasta trebuind să fie data intabulării contractului de vânzare-cumpărare a cărui anulare se cere în Cartea funciară.

Analizând aceste susțineri, Curtea constată că exercitarea controlului de constituționalitate asupra unui atare obiect, respectiv asupra unor lacune ale textelor de lege criticate, excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, astfel încât susținerile autorilor nu pot fi primite.

De altfel, prevederile art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în prezenta cauză.

Astfel, prin mai multe decizii, de exemplu Decizia nr. 427 din 18 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 5 decembrie 2003, sau Decizia nr. 167 din 28 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 269 din 24 martie 2006, Curtea a statuat că aceste prevederi legale sunt constituționale, pentru considerentele acolo reținute.

Cele statuate în deciziile menționate sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A) d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Simonis Ludwig, prin mandatar Braune Stephan, în Dosarul nr. 3.240/306/2006 (dosar vechi nr. 5.146/2006) al Judecătoriei Sibiu și de Pantle Reimar Weit Christian Leonhart în Dosarul nr. 4.165/306/2006 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 294

din 22 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) și art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Ion Predescu — judecător

Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Patricia Marilena Ionea — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) și art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de

muncă, excepție ridicată de Regia Autonomă de Distribuție a Energiei Termice Constanța în Dosarul nr. 4.224/36/2006 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se prezintă consilier juridic Nicolae Goga pentru autorul excepției. Lipsește Sindicatul Liber Independent R.A.D.E.T. Constanța, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției, arătând că textele de lege criticate îngădesc, fără întrunirea condițiilor prevăzute de art. 53 din Constituție, dreptul părților la contractul de muncă de a negocia liber desfășurarea activității în cadrul unității. De asemenea, arată că protejarea unor drepturi nu poate duce la îngădirea exercițiului altor drepturi.

Reprezentantul Ministerului Public, arătând că dispozițiile de lege criticate sunt justificate de nevoia de protecție a salariaților, pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 noiembrie 2006, **Curtea de Apel — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) și art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă.** Excepția a fost ridicată de Regia Autonomă de Distribuție a Energiei Termice Constanța cu prilejul soluționării recursului civil formulat împotriva Sentinței civile nr. 1.221 din 7 iunie 2006, pronunțată de Tribunalul Constanța — Secția civilă în Dosarul nr. 1.522/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate încalcă dreptul de a negocia individual modul de desfășurare a raporturilor de muncă, restrâng, fără respectarea limitelor constituționale, dreptul de a desfășura activitatea economică și nu asigură libertatea comerțului și crearea unui cadru favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. Argumentând cele susținute, arată că libera negociere a clauzelor specifice în care se pot desfășura raporturile de muncă nu poate fi restrânsă pentru considerentul că s-ar apăra drepturile salariaților, întrucât exercitarea unui drept nu poate duce la negarea altor drepturi, respectiv al acelor de a beneficia de un cadru favorabil pentru valorificarea factorilor de producție și de a accede la o activitate economică.

Curtea de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată, având în vedere că instituirea unor măsuri de protecție socială care, potrivit art. 47 alin. (1) din Constituție, intră în obligațiile statului, nu poate fi privită ca o atingere adusă libertății comerțului și dreptului de a negocia contractele colective de muncă.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt în deplin acord cu prevederile art. 41 alin. (5) din Constituție. De asemenea, consideră că art. 8 alin. (2) și art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 130/1996 nu îngădesc libertatea comerțului, libera inițiativă sau accesul liber al persoanei la o activitate economică și nici nu aduc atingere concurenței loiale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (2) și art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 184 din 19 mai 1998, dispoziții potrivit cărora:

— Art. 8 alin. (2): *„Contractele colective de muncă nu pot conține clauze care să stabilească drepturi la un nivel inferior celui stabilit prin contractele colective de muncă încheiate la nivel superior.”;*

— Art. 11 alin. (1) lit. c): *„Clauzele contractelor colective de muncă produc efecte, după cum urmează: [...]*

c) pentru toți salariații încadrați în toate unitățile din ramura de activitate pentru care s-a încheiat contractul colectiv de muncă.”

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin următoarelor prevederi constituționale: art. 41 alin. (5) referitor la garantarea dreptului la negocieri colective și a caracterului obligatoriu al convențiilor colective; art. 45 privind libertatea economică; art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți; art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților; art. 135 alin. (1) privind caracterul de piață a economiei României și alin. (2) lit. a) referitor la obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și a cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că rațiunea încheierii contractelor colective de muncă nu numai la nivel de unitate, ci și la nivel de ramură și la nivel național constă tocmai în asigurarea în mod unitar a drepturilor minimale tuturor salariaților din întreaga țară sau din unitățile care aparțin unei anumite ramuri a economiei. Acest scop nu s-ar putea realiza dacă nu s-ar prevedea caracterul obligatoriu al contractelor colective de muncă încheiate la un nivel superior pentru negocierea clauzelor contractelor colective de muncă la niveluri inferioare, în ceea ce privește drepturile minimale.

De altfel, Curtea a statuat și în Decizia nr. 511 din 15 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 13 iulie 2006, că „dispozițiile contractului colectiv de muncă încheiat la nivel național sau la nivel de ramură constituie izvor de drept (ca și legea) la încheierea contractelor colective de muncă la nivel de

unitate, ceea ce impune respectarea clauzelor referitoare la drepturile minimale“. Prin aceeași decizie însă instanța de contencios constituțional a arătat că „părțile, cu respectarea acestor obligații firești, au toată libertatea să negocieze și alte clauze, precum și drepturi superioare“.

Prin urmare, apreciind că, în cauză, nu au intervenit elemente noi care să determine reconsiderarea celor statuate prin decizia mai sus amintită, Curtea urmează să respingă ca fiind neîntemeiate criticile de neconstituționalitate aduse dispozițiilor art. 8 alin. (2) și art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 130/1996.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) și art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 130/1996 privind contractul colectiv de muncă, excepție ridicată de Regia Autonomă de Distribuție a Energiei Termice Constanța în Dosarul nr. 4.224/36/2006 al Curții de Apel Constanța — Secția civilă, minori și familie, litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 310

din 29 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 3 și 7 din Codul de procedură penală

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 3 și 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian Almășan în Dosarul nr. 6.964/P/2006 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 6.964/P/2006, **Tribunalul Timiș — Secția penală**

a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ alin. 3 și 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian Almășan în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitoare la România ca stat de drept, ale art. 11 alin. (1) referitoare la îndeplinirea cu bună-credință de statul român a obligațiilor asumate prin tratate, ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, ale art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, ale art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, ale art. 129 referitoare la *Folosirea căilor de atac*, precum și ale art. 6 referitoare la *Dreptul la un proces echitabil* și ale art. 13 referitoare la *Dreptul la un recurs efectiv*, ambele din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 10 referitoare la dreptul oricărei persoane de a fi ascultat în deplină egalitate de către un tribunal independent din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 14 pct. 1 referitoare la egalitatea cetățenilor în fața tribunalelor din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Astfel, autorul excepției arată că dispozițiile legale criticate nu sunt suficient de clare și că termenele și

condițiile în care justițiabilii își pot exercita drepturile procesuale, inclusiv a celor referitoare la folosirea căilor de atac, sunt în contradicție cu cerința previzibilității. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume *Hotărârea Rotaru împotriva României*. Mai susține că procedura instituită nu oferă părților un reper sigur, ceea ce face ca și accesul lor la justiție să fie incert, aleatoriu, adică limitat.

Tribunalul Timiș — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate sunt menite tocmai să asigure accesul la justiție în cauzele în care parchetul a emis acte de netrimiteră în judecată. Instituirea de către legiuitor a termenului de 5 zile de la primirea adresei, în cadrul căruia dosarul trebuie transmis judecătorului, dă expresie principiului celerității care guvernează procesul penal, fiind asigurate exigențele desfășurării unui proces echitabil.

De asemenea, prevederile legale criticate nu aduc atingere dreptului la apărare, ci asigură pe deplin condițiile pentru deplina lui exercitare. Procedura de soluționare a plângerii formulate împotriva soluțiilor de netrimiteră în judecată dispuse de procuror oferă părții interesate posibilitatea de a demonstra judecătorului ilegalitatea actului atacat, în raport cu lucrările și materialul probator existente la dosar, precum și posibilitatea prezentării unor probe suplimentare față de cele care au fost deja administrate, respectiv înscrisuri noi. În plus, în cadrul acestei proceduri petentul are deplina libertate de a-și angaja un apărător și de a-și apăra drepturile și interesele prin mijloacele prevăzute de lege și cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale prevăzute de lege pentru exercitarea dreptului la apărare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 3 și 7 din Codul de procedură penală, cu denumirea marginală *Plângerea în fața judecătorului împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimiteră în judecată*, care au următorul conținut:

„Dosarul va fi trimis de parchet judecătorului, în termen de 5 zile de la primirea adresei prin care se cere dosarul. [...]”

Judecătorul, soluționând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricăror înscrisuri noi prezentate.“

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 3 și 7 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale invocate și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 654 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 15 noiembrie 2006, și Decizia nr. 322 din 18 aprilie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 din 8 mai 2006, Curtea a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 3 și 7 din Codul de procedură penală, pentru considerentele acolo arătate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței mai sus amintite, considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 3 și 7 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian Almășan în Dosarul nr. 6.964/P/2006 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 martie 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 316

din 29 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1), art. 20 alin. (1) și (2), art. 24 alin. (6) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și a prevederilor art. 2 alin. (1), art. 5 și art. 12 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului

Ion Predescu — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Kozsokár Gábor — judecător
 Petre Ninosu — judecător
 Șerban Viorel Stănoiu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Ion Tiucă — procuror
 Irina Loredana Gulie — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1), art. 20 alin. (1) și (2), art. 24 alin. (6) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și a prevederilor art. 2 alin. (1), art. 5 și art. 12 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție ridicată de Victoria Tudose, Marin Stângescu, Nicolae Stângescu, Constantin Stângescu, Elena Popescu și Maria Mangă în Dosarul nr. 913/CV/2006 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

La apelul nominal răspund autorii excepției, Victoria Tudose și Marin Stângescu. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorii excepției prezenți solicită admiterea excepției astfel cum a fost formulată în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) și ale art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001, precum și a prevederilor art. 2 alin. (1), art. 5 și 12 din Legea nr. 112/1995, ca neîntemeiată, iar a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (6) din Legea nr. 10/2001, ca inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 913/CV/2006, **Tribunalul Argeș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 alin. (1), art. 20 alin. (1) și (2), art. 24 alin. (6) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și a prevederilor art. 2 alin. (1), art. 5 și 12 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului.** Excepția a fost ridicată de Victoria Tudose, Marin Stângescu, Nicolae Stângescu, Constantin Stângescu, Elena Popescu și Maria Mangă într-o cauză având ca obiect judecarea contestației împotriva Deciziei nr. 49/2006,

emisă de Primarul municipiului Pitești, ce privește restituirea în natură a unui imobil, teren și construcție.

Tribunalul Argeș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 11 alin. (1) și ale art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001, precum și prevederile art. 2 alin. (1), ale art. 5 și 12 din Legea nr. 112/1995 nu contravin dispozițiilor constituționale invocate, iar excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 24 alin. (6) din Legea nr. 10/2001 este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției prezenți, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 11 alin. (1), art. 20 alin. (1) și (2), și ale art. 24 alin. (6) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 4 aprilie 2005, precum și prevederile art. 2 alin. (1), art. 5 și 12 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 29 noiembrie 1995.

Legea nr. 10/2001 a fost modificată și completată prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, și republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005.

Textele de lege criticate au în prezent următorul cuprins:

— Art. 11 alin. (1) din Legea nr. 10/2001: „(1) *Imobilele expropriate și ale căror construcții edificate pe acestea nu au fost demolate se vor restitui în natură persoanelor îndreptățite, dacă nu au fost înstrăinate, cu respectarea dispozițiilor legale. Dacă persoana îndreptățită a primit o despăgubire, restituirea în natură este condiționată de rambursarea unei sume reprezentând valoarea despăgubirii primite, actualizată cu coeficientul de actualizare stabilit conform legislației în vigoare.*”

— Art. 20 alin. (1) și (2): „(1) *Persoanele care au primit despăgubiri în condițiile Legii nr. 112/1995 pot solicita numai restituirea în natură, cu obligația returnării sumei reprezentând despăgubirea primită, actualizată cu indicele inflației, dacă imobilul nu a fost vândut până la data intrării în vigoare a prezentei legi.*

(2) *În cazul în care imobilul a fost vândut cu respectarea prevederilor Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuință, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, persoana îndreptățită are dreptul la măsuri reparatorii prin echivalent pentru valoarea de piață corespunzătoare a întregului imobil, teren și construcții, stabilită potrivit standardelor internaționale de evaluare. Dacă persoanele îndreptățite au primit despăgubiri potrivit prevederilor Legii nr. 112/1995, ele au dreptul la diferența dintre valoarea încasată, actualizată cu indicele inflației, și valoarea corespunzătoare a imobilului.*”

— Art. 24 alin. (6) din Legea nr. 10/2001 a fost abrogat prin art. I punctul 59 cuprins în titlul I al Legii nr. 247/2005.

— Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 112/1995: „(1) *Persoanele prevăzute la art. 1 beneficiază de restituirea în natură, prin redobândirea dreptului de proprietate asupra apartamentelor în care locuiesc în calitate de chiriași sau a celor care sunt libere, iar pentru celelalte apartamente primesc despăgubiri în condițiile art. 12.*”

— Art. 5 din Legea nr. 112/1995: „*Dacă fostul proprietar sau moștenitorii acestuia locuiau la data de 22 decembrie 1989 în calitate de chiriași în apartamentele trecute în proprietatea statului, ei devin proprietarii apartamentului locuit, în condițiile prezentei legi.*

În cazul în care mai mulți moștenitori locuiau la data de 22 decembrie 1989 fiecare într-un apartament trecut în proprietatea statului de la fostul proprietar, ei devin proprietarii apartamentului respectiv.

Fostul proprietar sau moștenitorii acestuia, dacă locuiau la data de 22 decembrie 1989 în același apartament cu alți chiriași, devin proprietarii întregului apartament, astfel cum acesta este definit în art. 3. Evacuarea chiriașilor și punerea în posesie a proprietarilor se vor face numai după acordarea efectivă a unei locuințe corespunzătoare de către autoritățile publice sau de către proprietar.

Moștenitorii, în sensul prezentei legi, sunt socotiți de drept acceptanții succesiunii de la data depunerii cererii prevăzute la art. 14.

Dacă rudele până la gradul al doilea ale fostului proprietar în viață locuiau la 22 decembrie 1989 cu chirie în apartamentele preluate de către stat de la acesta, apartamentele devin proprietatea lor, cu consimțământul scris al proprietarului, dacă le locuiesc și la data intrării în vigoare a prezentei legi. Consimțământul va fi dat în formă autentică.”

— Art. 12 din Legea nr. 112/1995: „*Foștii proprietari sau, după caz, moștenitorii acestora sunt îndreptățiți să solicite acordarea de despăgubiri pentru apartamentele nerestituite în natură și pentru terenurile aferente sau, deși îndeplinesc condițiile pentru restituirea în natură, să opteze pentru acordarea de despăgubiri.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 — Dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în fața legii și a autorităților publice și preeminența legii, art. 20 — Tratatelor internaționale privind drepturile omului, art. 22 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate și a proprietății private, alin. (3) referitor la expropriere și alin. (4) privind naționalizarea, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți și art. 148 — Integrarea în Uniunea Europeană.

De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și ale Protocolului nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analizând excepția, Curtea constată următoarele:

1. În ceea ce privește dispozițiile art. 24 alin. (6) din Legea nr. 10/2001, acestea erau abrogate, la data sesizării, prin art. I punctul 59 cuprins în titlul I al Legii nr. 247/2005, astfel încât excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi legale urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

2. Referitor la invocarea neconstituționalității prevederilor art. 11 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, Curtea reține că acestea reglementează modalitatea de restituire a imobilelor expropriate și ale căror construcții edificate pe acestea nu au fost demolate, imobile ce se restituie în natură, cu condiția ca acestea să nu fi fost înstrăinate, cu respectarea dispozițiilor legale.

Pentru a nu se ajunge la îmbogățirea fără justă cauză, textul de lege prevede că, în cazul în care fostul proprietar a primit o despăgubire la data expropriării, restituirea în natură este condiționată de rambursarea unei sume reprezentând valoarea despăgubirii primite, actualizată cu indicele inflației.

Curtea constată așadar că soluția legislativă consacră principiul restituirii în natură a imobilelor expropriate, în deplin acord cu protecția constituțională a proprietății private, astfel cum este reglementată prin dispozițiile art. 44 din Legea fundamentală. Prin urmare, invocarea încălcării dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate și a proprietății private, precum și a prevederilor art. 11, 20 și 148 din Constituție, raportate la dispozițiile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 1 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu este întemeiată.

Autorii excepției mai susțin și neconstituționalitatea prevederilor art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001, arătând că acestea contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Analizând aceste prevederi legale, Curtea constată că legiuitorul a reglementat, în mod similar, restituirea în natură a imobilelor în privința cărora persoanele îndreptățite au primit despăgubiri, în condițiile Legii nr. 112/1995, cu condiția returnării sumei reprezentând despăgubirea primită, actualizată cu indicele inflației.

Aceste dispoziții legale se referă la condițiile și modalitățile restituirii în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii prin echivalent, în cazul în care imobilul a fost vândut cu respectarea prevederilor Legii nr. 112/1995, aspecte ce nu contravin protecției constituționale a dreptului de proprietate privată sau dispozițiilor constituționale referitoare la obligațiile ce decurg

din tratatele internaționale pe care statul român și le-a asumat.

În ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor art. 2 alin. (1), art. 5 și 12 din Legea nr. 112/1995, Curtea constată că aceste texte de lege nu contravin dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată, la principiul egalității cetățenilor în fața legii sau la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Dispozițiile legale criticate instituie principiul restituirii în natură a imobilelor cu destinația de locuințe, trecute ca atare în proprietatea statului, către foștii proprietari care locuiau în calitate de chiriași în aceste imobile.

De asemenea, art. 12 din Legea nr. 112/1995 precizează că foștii proprietari sau, după caz, moștenitorii acestora sunt îndreptățiți să solicite acordarea de

despăgubiri pentru apartamentele nerestituite în natură și pentru terenurile aferente.

Așadar, aceste texte de lege protejează, în substanța lor, dreptul de proprietate privată și se aplică în mod unitar pentru persoanele aflate în ipoteza normelor juridice, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare, astfel încât nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 22 alin. (1) și (2) privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 44 alin. (3) referitor la expropriere și alin. (4) privind naționalizarea și art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, se constată că aceste dispoziții nu au relevanță în cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (6) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Victoria Tudose, Marin Stângescu, Nicolae Stângescu, Constantin Stângescu, Elena Popescu și Maria Mangă în Dosarul nr. 913/CV/2006 al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

2. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) și art. 20 alin. (1) și (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, precum și a prevederilor art. 2 alin. (1), art. 5 și art. 12 din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, excepție invocată de aceiași autori în același dosar al Tribunalului Argeș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 martie 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 320

din 29 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, excepție ridicată de Lucian Pasă în Dosarul nr. 4.862/54/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția civilă.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 13 martie 2007, în prezența autorului excepției și a reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 29 martie 2007.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2) din Legea

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 22 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 4.862/54/2006, **Curtea de Apel Craiova — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2) din Legea nr. 187/1999**, excepție ridicată de Lucian Pasă într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unei contestații împotriva unei decizii date de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituție, deoarece prin deconspirarea ofițerilor de securitate se aduce atingere interesului și securității naționale. Totodată, consideră că Legea nr. 187/1999 se aplică în mod arbitrar, încălcându-se astfel dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

Curtea de Apel Craiova — Secția civilă apreciază că dispozițiile art. 17 alin. (2) din Legea nr. 187/1999 nu contravin prevederilor art. 30 alin. (1) din Constituție. În ceea ce privește pretinsa contradicție cu dispozițiile art. 30 alin. (6) din Constituție, instanța apreciază că în cauză nu se pune în discuție aplicarea unei dispoziții legale privitoare la libertatea de exprimare.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul de lege criticat fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, excepție ridicată de Lucian Pasă în Dosarul nr. 4.862/54/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 17 alin. (2) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 9 decembrie 1999, astfel cum au fost modificate și completate prin art. I pct. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 27 februarie 2006, cu următorul conținut: „*Consiliul publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, numele agenților, inclusiv numele conspirative, funcțiile, precum și faptele calificate ca fiind activități de poliție politică în sensul prezentei legi. În cazul ofițerilor de informații care au făcut poliție politică în timpul regimului comunist, vor fi sesizate organele de justiție cu privire la încălcarea prevederilor legale.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi și ale art. 30 alin. (1) și (6) referitoare la libertatea de exprimare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederea criticată prin excepția de neconstituționalitate, care instituie publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, a numelor agenților, inclusiv numele conspirative, funcțiile, precum și faptele calificate ca fiind activități de poliție politică, nu încalcă prevederile art. 30 alin. (1) și (6) din Constituție privind libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor, întrucât deconspirarea numelor agenților nu presupune încălcarea acestor libertăți. Dimpotrivă, aceste prevederi legale reprezintă o concretizare a dreptului la informație consacrat prin art. 31 din Constituție.

Curtea constată, de asemenea, că susținerile autorului excepției privitoare la aplicarea arbitrară a Legii nr. 187/1999 și implicit la încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție nu pot fi reținute, deoarece, în conformitate cu prevederile art. 2 din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional realizează un control de constituționalitate a legilor și a altor acte normative, în timp ce problemele referitoare la aplicarea legii revin instanței de judecată.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 327

din 3 aprilie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a unor prevederi ale Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, excepție ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate Mai Bună, prin președintele său, Ioan Antonescu, și de membrii fondatori: Steluța Safta Lambru, Livia Dima, Elena Lupu, Marcel Coandă, Cătălina Coandă, Roxana Oprea, Viorica Ștefania Oprea și Ștefan Oprea în Dosarul nr. 28/P/2005 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal răspunde Ioan Antonescu, președinte al Partidului Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate Mai Bună, precum și Livia Dima, Elena Lupu, Marcel Coandă, Cătălina Coandă, Roxana Oprea și Ștefan Oprea. Se constată lipsa celorlați autori, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează Curții că dosarul se află la al doilea termen de judecată, precum și faptul că, la dosarul cauzei, autorii excepției au depus note scrise prin care își precizează critica de neconstituționalitate.

Ioan Antonescu solicită Curții Constituționale amânarea soluționării cauzei până la exprimarea de către Camera Deputaților și Senat a punctelor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate, susținând că, în lipsa acestora, autorii excepției nu își pot organiza o apărare solidă.

Reprezentantul Ministerului Public se opune cererii de amânare.

Deliberând, Curtea respinge cererea, întrucât prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale nu impun autorităților publice obligația de a-și exprima opinia asupra excepțiilor de neconstituționalitate, ci instituie doar o posibilitate, o vocație a acestora de a formula un punct de vedere în cauză. În plus, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională este independentă față de orice autoritate publică (...)”, astfel încât Curtea nu este ținută, în soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate, de opiniile exprimate de acele autorități publice. Cu atât mai mult, lipsa acestor puncte de vedere nu împiedică exercitarea controlului de constituționalitate.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorilor excepției de neconstituționalitate. Ioan Antonescu arată, în esență, că Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale contravine prevederilor Constituției României, ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului

și a libertăților fundamentale, ale Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și ale altor instrumente internaționale. Ceilalți autori prezenți achiesează la susținerile președintelui Partidului Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate Mai Bună, Ioan Antonescu.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, arătând, pe de o parte, că textele de lege criticate nu au legătură cu cauza aflată pe rolul Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, iar, pe de altă parte, excepția nu a fost motivată în momentul ridicării sale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 28/P/2005, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale**, excepție ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate Mai Bună, prin președintele său, Ioan Antonescu, și de membrii fondatori: Steluța Safta Lambru, Livia Dima, Elena Lupu, Marcel Coandă, Cătălina Coandă, Roxana Oprea, Viorica Ștefania Oprea și Ștefan Oprea într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de reînregistrare a partidului menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost aceasta ridicată în fața Tribunalului București — Secția a IV-a civilă, autorii acesteia fac trimitere la motivările pe care le-au formulat, în trecut, pentru a susține critici de neconstituționalitate al căror obiect l-au constituit, de-a lungul vremii, diverse prevederi din legi succesive referitoare la partidele politice.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă consideră că prevederile criticate din Legea nr. 334/2006 „sunt în concordanță cu prevederile constituționale și cu tratatele internaționale semnate de către statul român, având ca scop tocmai împiedicarea unor grupări nelegitime, nerepresentative, de a accede la putere prin intermediul partidelor politice”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât autorii acesteia „nu au precizat niciun motiv de ordin juridic care să justifice critica de neconstituționalitate, încălcându-se astfel prevederile art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 (...)”.

Avocatul Poporului precizează că, în opinia sa, dispozițiile Legii nr. 334/2006 nu contravin niciunui text din

Constituție. Observă că autorii excepției nu au indicat nicio prevedere din Legea fundamentală pretins încălcată. Or, „sesizările adresate Curții Constituționale trebuie să fie motivate, ceea ce implică, în mod necesar, invocarea unui temei constituțional pentru contestarea legitimității constituționale a prevederii ce face obiectul sesizării”, iar Curtea „nu se poate substitui autorului sesizării în ceea ce privește invocarea unui anume motiv de neconstituționalitate”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie unele prevederi din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 632 din 21 iulie 2006. Este vorba despre art. 3 alin. (5) — ultimele 6 cuvinte, art. 5 alin. (7) — ultimele 13 cuvinte, art. 6, art. 7 alin. (2) — primele 9 cuvinte, art. 8 alin. (2) — primele 9 cuvinte, art. 11 alin. (2) — primele 15 cuvinte, art. 11 alin. (2) — ultima frază, art. 11 alin. (4) — primele 11 cuvinte, art. 12 alin. (1) lit. f) — ultimele 9 cuvinte din prima frază, art. 23 alin. (2) — sintagma „*pot fi folosite*” și art. 36 alin. (3). Textele de lege criticate se referă la unele scutiri de impozite și taxe ale anumitor venituri realizate de partidele politice, la aspecte legate de donațiile făcute partidelor politice și la regimul sancționator al faptei constând în afirmarea mincinoasă cu privire la nerespectarea prevederilor legale referitoare la finanțarea partidelor politice.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost ridicată în fața Tribunalului București — Secția

a IV-a civilă, autorii acesteia nu au precizat textele din Constituție la care și-au raportat critica.

Ulterior sesizării Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate, autorii excepției au depus la dosarul cauzei note scrise prin care detaliază criticile de neconstituționalitate ale prevederilor Legii nr. 334/2006.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, urmând să o respingă ca atare, pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sunt neconstituționale prevederile de lege care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției. Acest text de lege trebuie interpretat prin coroborare cu dispozițiile art. 10 alin. (2) din aceeași lege, potrivit cărora sesizările adresate Curții trebuie motivate. Prin aceasta se înțelege că motivarea trebuie formulată odată cu invocarea excepției. Or, în cauza de față, autorii acesteia nu formulează nicio critică de neconstituționalitate și nici nu indică vreun text sau principiu constituțional prin raportare la care să încerce să demonstreze neconstituționalitatea textelor de lege ce formează obiect al excepției.

Prin urmare, neindicarea de către autorii excepției a normelor constituționale pe care consideră că le nesocotesc dispozițiile legale atacate constituie un motiv de respingere, întrucât excepția ridicată nu reprezintă, în sensul constituțional al termenului, o veritabilă excepție de neconstituționalitate. Nu poate fi reținută raportarea textelor de lege criticate la anumite prevederi din Constituție, din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și din alte instrumente internaționale, printr-un document ulterior încheierii de sesizare a Curții Constituționale, depus la dosarul Curții, precum și în cadrul susținerilor orale din ședința publică desfășurată în fața instanței de contencios constituțional. Aceasta, deoarece, așa cum rezultă din interpretarea art. 146 lit. d) din Legea fundamentală și a art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să se pronunțe numai în limitele sesizării.

În acest sens este jurisprudența constantă a Curții Constituționale, concretizată, de exemplu, în Decizia nr. 360 din 30 septembrie 2003 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 13 noiembrie 2003).

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a unor prevederi ale Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, excepție ridicată de Partidul Solidarității Democratice pentru Șanse Egale și o Societate Mai Bună, prin președintele său, Ioan Antonescu, și de membrii fondatori: Steluța Safta Lambriu, Livia Dima, Elena Lupu, Marcel Coandă, Cătălina Coandă, Roxana Oprea, Viorica Ștefania Oprea și Ștefan Oprea în Dosarul nr. 28/P/2005 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 aprilie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 328

din 3 aprilie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Babiuc în Dosarul nr. 12.623/1/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, apărătorul ales cu delegație la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Domnul avocat depune la dosar concluzii scrise și solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând că, în realitate, critica formulată vizează doar alin. 1 al art. 278¹ din Codul de procedură penală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 12.623/1/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 278¹ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Victor Babiuc în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi* și ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, deoarece art. 278¹ din Codul de procedură penală, în actuala reglementare, nu oferă părții interesate posibilitatea de a contesta în fața judecătorului, pe lângă soluțiile de netrimitere în judecată dispuse de procuror, și alte acte, cum ar fi ordonanțele de infirmare. Prin urmare, nu este de acceptat ca o soluție pronunțată exclusiv de procuror să aibă puterea unei hotărâri definitive și să eludeze controlul singurului organism judiciar investit prin lege să emită asemenea decizii, în speță, instanța de judecată.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece ordonanța de infirmare a soluției de netrimitere în judecată nu echivalează cu un act de înlăturare a justiției, aceasta fiind supusă cenzurii judecătorului și atunci când se finalizează cu emiterea unui

rechizitoriu, și atunci când se finalizează cu o nouă soluție de netrimitere în judecată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate se aplică în mod egal tuturor celor aflați în ipoteza normelor, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

De asemenea, dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală nu împiedică părțile să beneficieze de toate garanțiile procesuale care asigură caracterul imparțial și echitabil al procesului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Curtea constată că, deși a fost sesizată, potrivit încheierii instanței de judecată, cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ din Codul de procedură penală în integralitatea sa, obiectul excepției îl constituie numai alin. 1 al aceluiași articol, așa cum rezultă atât din notele scrise ale autorului excepției, cât și din concluziile orale puse de reprezentantul său.

Prin urmare, dispozițiile art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, asupra cărora urmează să se pronunțe Curtea prin prezenta decizie, au următorul conținut: „*După respingerea plângerii făcute conform art. 275—278 împotriva rezoluției de neîncepere a urmăririi penale sau a ordonanței ori, după caz, a rezoluției de clasare, de scoatere de sub urmărire penală sau de încetare a urmăririi penale, date de procuror, persoana vătămată, precum și orice alte persoane ale căror interese legitime sunt vătămate pot face plângere, în termen de 20 de zile de la data comunicării de către procuror a modului de rezolvare, potrivit art. 277 și 278, la judecătorul de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță. Plângerea poate fi făcută și împotriva dispoziției de netrimitere în judecată cuprinse în rechizitoriu.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală au fost supuse, în numeroase rânduri, controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale invocate și în

prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 411 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.035 din 9 noiembrie 2004, precum și prin Decizia nr. 27 din 25 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 154 din 22 februarie 2005, Curtea a statuat că aceste dispoziții

sunt constituționale. Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să ducă la reconsiderarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția pronunțată în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Babiuc în Dosarul nr. 12.623/1/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.
Definitivă și general obligatorie.
Pronunțată în ședința publică din data de 3 aprilie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 341

din 3 aprilie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Hong Shengdong în Dosarul nr. 4.200/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, personal, însoțit de interpretul autorizat de limbă chineză, dl. Ioan Budura, lipsind partea Ministerul Administrației și Internelor — Autoritatea pentru străini, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 197D/2007, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Huang Yushun și Guo Jing în Dosarul nr. 19.057/2/2005 (1904/2005) al Curții

de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspund autorii excepției, personal, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 236D/2007, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Liu Ali în Dosarul nr. 6.461/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea parțială dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Autorii excepțiilor, prin traducător, sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este, de asemenea, de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 236D/2007 și nr. 197D/2007 la Dosarul nr. 2.421D/2006, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, autorii excepției, prin intermediul traducătorului, arată că ordonanța criticată este incompletă și nu respectă dreptul de proprietate al străinilor care au realizat investiții în timpul șederii legale în România și pe care sunt în situația de a le pierde prin executarea dispozițiilor de părăsire a teritoriului țării.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textele de lege criticate nu conțin dispoziții care să afecteze dreptul de proprietate. Totodată, precizează că susținerile formulate de autorii excepției evocă situații de fapt specifice spețelor ce urmează a fi soluționate de instanța de judecată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin încheierile din 23 noiembrie 2006 și 31 ianuarie 2007, pronunțate în dosarele nr. 4.200/2/2006 și nr. 6.461/2/2006, **Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.** Excepția a fost ridicată de Hong Shengdong și Liu Ali în cauze de contencios administrativ având ca obiect anularea unor dispoziții de părăsire a teritoriului României, emise de Autoritatea pentru străini. De asemenea, prin Încheierea din 12 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 19.057/2/2005, **aceeași instanță a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**, excepția fiind invocată de Huang Yushun și Guo Jing într-o acțiune având același obiect precum cauzele anterioare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, având un conținut asemănător, se susține că dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. a) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 contravin art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, coroborate cu prevederile art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 14 din convenție și ale art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 12 la aceeași convenție, „precum și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în materie, care instituie și garantează dreptul de proprietate privată și dreptul persoanei la nediscriminare“. În acest sens, se arată că „prin refuzul de a li se prelungi dreptul de ședere temporară cetățenilor străini care nu îndeplinesc cumulativ condițiile generale și cele speciale, în funcție de scopul șederii“ și „pentru un motiv insuficient probat“, și emiterea, în consecință, a unei dispoziții de părăsire a teritoriului României, „se limitează excesiv și discriminatoriu dreptul constituțional de proprietate al acestora“. Măsura dispusă încalcă, de asemenea, și principiul proporționalității, consacrat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, și, întrucât condițiile legale criticate privesc doar pe cetățenii străini, acestea sunt apreciate de autorii excepției ca fiind discriminatorii.

Autorii excepției apreciază că textele de lege criticate nu îndeplinesc criteriul de calitate prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în sensul de a fi suficient de accesibile și

precise încât să înlăture orice risc de arbitrar. De asemenea, susțin că „nu este obiectiv posibil ca realizarea unei investiții să corespundă *ad litteram* unui plan de afaceri inițial“, în condițiile în care, din cauze independente de voința străinului, legate de obținerea formalităților necesare, investiția începe a se derula după o perioadă mare de timp de la proiectarea aceluși plan de afaceri, iar piața afacerilor este într-o continuă transformare.

Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textele de lege criticate nu reglementează un drept de proprietate asupra unui bun, ci recunosc străinilor un drept, sub condiția îndeplinirii unor cerințe specifice.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. a) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt constituționale. Astfel, acestea nu instituie reguli juridice contrare dreptului de proprietate privată, ci doar condiționează prelungirea dreptului de ședere al străinilor în România de îndeplinirea anumitor cerințe specifice fiecărei categorii de străini, strâns legate de scopul prelungirii acestui drept. Totodată, dispozițiile contestate se adresează numai cetățenilor străini, fiind aplicabile în mod unitar acestora, în funcție de situațiile identice în care se află, fără nicio discriminare pe criterii arbitrare.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. a) și alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004. Ulterior sesizării Curții Constituționale cu soluționarea prezentei excepții, prin art. I pct. 42 din Legea nr. 56/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2007, textele inițial criticate au fost parțial modificate, astfel încât soluțiile legislative conținute de acestea se regăsesc, în prezent, în art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002. Dispozițiile de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) — Prolungirea dreptului de ședere pentru desfășurarea de activități comerciale: „(2) *Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară se pot acorda dacă străinul îndeplinește următoarele condiții: a) activitatea societății comerciale se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri. (...)*

(3) *Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute în prezentul articol se face cu următoarele documente: (...)*

b) documentele care atestă că activitatea se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri.“

Autorii excepției consideră că textele de lege menționate încalcă prevederile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, coroborate cu prevederile art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, norme referitoare la dreptul de proprietate, precum și ale art. 14 din convenție și ale art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 12 la aceeași convenție, texte prin care se interzice discriminarea.

Examinând dispozițiile legale criticate, raportat la prevederile din Legea fundamentală și din instrumentele juridice internaționale invocate, Curtea Constituțională constată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Astfel, Curtea constată că susținerile autorilor excepției referitoare la încălcarea dreptului de proprietate și a principiului nediscriminării nu pot fi reținute. Aceasta, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 56/2007, reglementează regimul străinilor în România, respectiv regulile pe care aceștia trebuie să le respecte pentru a obține dreptul legal de ședere pretins. Prin urmare, actul normativ criticat se adresează străinilor, astfel că criticile privind regimul juridic discriminatoriu al acestora față de cel aplicabil cetățenilor români nu poate fi reținut. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 443 din 30 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 15 iunie 2006, și prin Decizia nr. 897 din 5 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 23 ianuarie 2007, cu prilejul soluționării excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002.

Cât privește criticile de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dreptului de proprietate privată, Curtea observă că textele de lege examinate nu conțin norme privind acest drept și, ca atare, prevederile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, coroborate cu art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, nu au incidență în cauză. Dispozițiile de lege criticate nu fac decât să enumere condițiile și actele necesare prelungirii dreptului de ședere temporară a străinilor în România în scopul desfășurării de activități comerciale, condiții ce se circumscriu scopului pentru care fiecare categorie de străini nominalizată de lege solicită prelungirea dreptului de ședere temporară în România și se justifică prin însuși interesul pretins de solicitantul dreptului. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 55 alin. (2) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, prelungirea ulterioară a dreptului de ședere temporară se poate acorda dacă activitatea societății comerciale se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri pe baza căruia a fost acordat dreptul inițial de ședere, iar potrivit art. 55 alin. (3) lit. b) din aceeași ordonanță, dovada îndeplinirii acestor condiții se face cu documente care atestă că activitatea se desfășoară în conformitate cu planul de afaceri. Odată ce este vorba de o prelungire a dreptului de ședere temporară, este normal și justificat ca pentru acordarea acesteia să fie necesară îndeplinirea unor condiții asemănătoare celor solicitate la acordarea dreptului inițial de ședere temporară, dată fiind menținerea aceluiași scop pretins de solicitantul dreptului. Condițiile legale cerute se justifică prin însăși rațiunea pentru care este acordată prelungirea dreptului de ședere în România, și anume desfășurarea de activități comerciale, motiv care trebuie să subziste ori de câte ori se pretinde acordarea acestui drept.

De asemenea, în ceea ce privește criticile referitoare la lipsa de accesibilitate și precizie a textelor de lege criticate, Curtea constată că acestea nu sunt întemeiate. Prin conținutul lor normativ, dispozițiile art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt suficient de clare și precise, astfel încât destinatarul normei juridice să înțeleagă atât comportamentul cerut de lege, cât și consecințele nerespectării ei.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (2) lit. a) și alin. (3) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Hong Shengdong, Huang Yushun și Guo Jing, respectiv de Liu Ali, în dosarele nr. 4.200/2/2006, nr. 19.057/2/2005 (1.904/2005), respectiv nr. 6.461/2/2006, ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 aprilie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 344

din 3 aprilie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi și art. 337 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi și art. 337 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Isfan și Antonio Alssaid Isfan în Dosarul nr. 5.163/30/2004 (nr. vechi 5.163/P/2004) al Tribunalului Timiș — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 5.163/30/2004 (nr. vechi 5.163/P/2004), **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi și art. 337 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Gheorghe Isfan și Antonio Alssaid Isfan în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale după casare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, art. 20 referitoare la *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, art. 129 referitoare la *Folosirea căilor de atac*, precum și ale art. 6 referitoare la *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Astfel, după abrogarea art. 333 din Codul de procedură penală, nu s-a mai instituit o altă procedură de refacere ori de completare a urmăririi penale, fapt ce vine în contradicție cu dreptul la un proces echitabil.

De asemenea, art. 337 din Codul de procedură penală încalcă dispozițiile constituționale referitoare la principiul egalității și la dreptul la apărare, deoarece conferă doar procurorului rolul de a solicita extinderea procesului penal cu privire la alte persoane.

Tribunalul Timiș — Secția penală nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, pe de o parte, invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la art. 337 din Codul de procedură penală și, pe de altă parte, prin abrogarea art. 333 din același cod, legiuitorul, cu scopul de a asigura dreptul la un proces echitabil, a urmărit evitarea situațiilor de tergiversare a cauzelor.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006 nu sunt de natură să aducă atingere principiului egalității în drepturi. Abrogarea prevederilor referitoare la restituirea dosarului pentru completarea urmăririi penale nu contravine nici dreptului părților de a beneficia de soluționarea cauzei într-un termen rezonabil și în mod echitabil a procesului penal.

Cât privește critica referitoare la art. 337 din Codul de procedură penală, Avocatul Poporului arată că faptul că o persoană nu poate pune în mișcare acțiunea penală nu contravine egalității în drepturi a cetățenilor în fața legii, deoarece drepturile acesteia se exercită în concordanță cu interesele generale ale societății. În situația în care procurorul nu cere extinderea procesului penal, instanța este obligată să soluționeze cauza în limitele în care a fost investită prin actul de sesizare și nu poate dispune, din proprie inițiativă, extinderea.

De asemenea, textele criticate nu sunt de natură să îngreuească dreptul părților interesate de a apela la instanțele judecătorești și de a beneficia de toate garanțiile și drepturile menite să asigure dreptul la apărare. Persoana față de care s-a dispus extinderea procesului penal beneficiază de toate drepturile recunoscute fiecărei părți, indiferent de momentul în care a intrat în proces.

În sfârșit, atât prevederile art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006, cât și art. 337 din Codul de procedură penală nu conțin norme contrare regulii constituționale referitoare la *Folosirea căilor de atac*.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din

Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, și art. 337, cu denumirea marginală *Extinderea procesului penal cu privire la alte persoane*, din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006: „*Articolul 333 se abrogă.*”;

— Art. 337 din Codul de procedură penală: „*În cursul judecății, când se descoperă date cu privire la participarea și a unei alte persoane la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală pusă în sarcina inculpatului sau date cu privire la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală de către o altă persoană, dar în legătură cu fapta inculpatului, procurorul poate cere extinderea procesului penal cu privire la acea persoană.*”

Dispozițiile art. 336 se aplică în mod corespunzător.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 337 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 257 din 17 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 20 iulie 2004, Curtea a

respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate pentru considerentele acolo arătate.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Referitor la critica dispozițiilor art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006, prin care s-a abrogat posibilitatea instanței de a restitui cauza la procuror, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 332 din Codul de procedură penală referitoare la încălcări procedurale prevăzute de art. 197 privind cauzele de nulitate, Curtea constată că aceasta nu echivalează cu încălcarea principiului egalității ori a dreptului la apărare, deoarece se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei și, totodată, partea interesată are deplina libertate de a-și exercita cum crede de cuviință apărarea. De altfel, rațiunea acestei abrogări este justificată de necesitatea eficientizării actului de justiție ce implică dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, având în vedere că inexistența posibilității de restituire a cauzei la procuror decât pentru cauze de nulitate absolută reprezintă tocmai o modalitate de împiedicare a tergiversării, instanțele de judecată, în virtutea rolului lor activ, fiind datoare să suplinească eventuale lipsuri ale urmăririi penale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 158 din Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi și art. 337 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Isfan și Antonio Alssaid Isfan în Dosarul nr. 5.163/30/2004 (nr. vechi 5.163/P/2004) al Tribunalului Timiș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 aprilie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 346

din 3 aprilie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. g)
din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria
Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, excepție ridicată de Petru Juravle și Gabriela Grigore în Dosarul nr. 871/30/2006 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde partea Dumitru Ninoiu, constatându-se lipsa autorilor excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 10D/2007, nr. 11D/2007, nr. 12D/2007, nr. 15D/2007, nr. 30D/2007, nr. 32D/2007, nr. 33D/2007, nr. 34D/2007 și nr. 35D/2007, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Petru Juravle, Gabriela Grigore, Grațian Petlic și Octavian Grigore în dosarele nr. 1.207/30/2006, nr. 5.082/30/2006 (6.624/2006), nr. 870/30/2006, nr. 733/30/2006, nr. 227/30/2006, nr. 1.735/30/2006, nr. 5.365/30/2006 (3.632/C/2006), nr. 5.366/30/2006 (3.630/C/2006) și nr. 5.363/30/2006 (7.096/C/2006) ale Tribunalului Timiș – Secția civilă.

La apelul nominal răspund părțile Ioan Bratu, Dumitru Ninoiu, Virgil Pitaru și Ioan Petrovici, constatându-se lipsa autorilor excepției și a celorlalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Părțile prezente și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 10D/2007, nr. 11D/2007, nr. 12D/2007, nr. 15D/2007, nr. 30D/2007, nr. 32D/2007, nr. 33D/2007, nr. 34D/2007 și nr. 35D/2007 la Dosarul nr. 9D/2007, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul părților prezente, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției, considerând că textul de lege criticat este în deplin acord cu prevederile constituționale la care autorii excepției își raportează critica.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 6 noiembrie 2006, 13 noiembrie 2006, 14 noiembrie 2006, 20 noiembrie 2006 și 2 noiembrie 2006, pronunțate de **Tribunalul Timiș – Secția civilă** în dosarele nr. 871/30/2006, nr. 1.207/30/2006, nr. 5.082/30/2006 (6.624/2006), nr. 870/30/2006, nr. 733/30/2006, nr. 227/30/2006, nr. 1.735/30/2006, nr. 5.365/30/2006 (3.632/C/2006), nr. 5.366/30/2006 (3.630/C/2006) și nr. 5.363/30/2006 (7.096/C/2006), **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004**. Excepția a fost ridicată de Petru Juravle, Gabriela Grigore, Grațian Petlic și Octavian Grigore.

În motivările excepției de neconstituționalitate, având un conținut similar, se susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât, prin abrogarea Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, se face, în mod indirect, o aplicare retroactivă a Legii nr. 341/2004 și asupra persoanelor beneficiare ale Legii nr. 42/1990. Se arată că sunt încălcate și dispozițiile art. 44 alin. (2) din Constituție, deoarece terenurile vizate de norma criticată nu pot fi folosite, fiind scoase din circuitul civil. Prin interdicția de vânzare a acestora pe o perioadă de 10 ani, prevederile art. 5 lit. g) din Legea nr. 341/2004 îngăduiesc accesul liber la justiție, întrucât în acest interval de timp nu poate fi introdusă o acțiune în justiție în soluționarea căreia să se pronunțe o hotărâre care să țină loc de contract autentic de vânzare-cumpărare. Se mai susține că se instituie o

discriminare între beneficiarii Legii nr. 42/1990 și cei ai Legii nr. 341/2004, interdicția de înstrăinare a terenului atribuit aplicându-se doar persoanelor care au obținut titlul de proprietate după intrarea în vigoare a Legii nr. 341/2004, nu și celor care au reușit să obțină acest titlu în baza Legii nr. 42/1990. În fine, autorii excepției susțin că „normei incriminate îi lipsește acea cerință de previzibilitate care ar trebui să existe în cazul normelor legale”.

Tribunalul Timiș – Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată nu este întemeiată, fiind respectat atât principiul constituțional al neretroactivității legii, cât și dispozițiile din Legea fundamentală, referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, accesul liber la justiție și protecția dreptului de proprietate privată.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale. Precizează că acestea nu au caracter retroactiv și nici nu aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, întrucât se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără privilegii și discriminări. Apreciază că textul de lege criticat nu îngreudește accesul liber la justiție și este în deplină concordanță cu prevederile art. 44 din Legea fundamentală, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, care au următorul cuprins:

— Art. 5 alin. (1) lit. g): „(1) *Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b), precum și la art. 4 alin. (1) beneficiază, pe lângă indemnizația calculată conform prevederilor art. 4, și de următoarele drepturi: [...]*

g) atribuirea, în limita posibilităților, în proprietate și cu clauză de neînstrăinare timp de 10 ani de la data dobândirii, a 10.000 m² de teren în extravilan și 500 m² de teren în intravilan — acesta din urmă pentru destinația de locuință, dacă nu a avut sau nu are în proprietate un alt spațiu locativ;”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 15 alin. (2), care instituie principiul neretroactivității legii, cu excepția celei penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1), care statuează că cetățenii sunt egali în fața legii și a

autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și art. 44 alin. (2) fraza întâi, referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 341/2004 conferă persoanelor care au calitatea de luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 și urmașilor eroilor-martiri dreptul de a obține în proprietate anumite suprafețe de teren. Autorii excepției sunt nemulțumiți de inserarea în cuprinsul textului de lege a interdicției de înstrăinare pe o perioadă de 10 ani a terenurilor atribuite categoriilor de persoane menționate mai sus.

În motivarea excepției se face referire la faptul că o asemenea clauză de neînstrăinare nu exista în reglementarea anterioară, respectiv în Legea nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 (republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 23 august 1996), care prevedea, la art. 10 lit. t), că „*Urmașii eroilor-martiri ai revoluției, răniții, precum și pensionarii de invaliditate care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă în lupta pentru victoria revoluției beneficiază și de următoarele drepturi: [...] t) acordarea unei suprafețe de teren în condițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991*“. Autorii excepției susțin că prevederile art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 341/2004 au caracter retroactiv, întemeindu-și această critică pe afirmația potrivit căreia textul de lege ce formează obiect al excepției de neconstituționalitate se aplică și persoanelor beneficiare ale Legii nr. 42/1990.

Curtea reține că această critică nu este întemeiată, întrucât legea nouă nu afectează drepturile câștigate sub imperiul legii vechi, ci nu face altceva decât să reglementeze situațiile ivite după momentul intrării sale în vigoare.

De fapt, această critică vizează o chestiune concretă de determinare a legii aplicabile în cauză. Or, Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra acestui aspect, instanța de judecată sesizată cu soluționarea litigiului având competența exclusivă de a soluționa conflictul temporal de legi.

Critica prin raportare la dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție reprezintă, de asemenea, o problemă de aplicare a legii. Textul de lege supus controlului de constituționalitate nu instituie niciun fel de discriminări între

cetățenii aflați în ipoteza normei incriminate. Dobândirea unui drept, în cazul de față a dreptului de proprietate, este guvernată de principiul *tempus regit actum*. Acesta are semnificația aplicării acelor prevederi de lege aflate în vigoare la data la care persoana îndreptățită a dorit să își valorifice dreptul conferit prin lege, respectiv acela de a solicita acordarea în proprietate a unei suprafețe de teren. De aceea, instanța de judecată are competența de a stabili, de la caz la caz, care dintre cele două legi succesive se aplică.

În ceea ce privește critica referitoare la nesocotirea dreptului de proprietate privată, garantat de prevederile art. 44 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că nu poate fi reținută. O problemă similară a fost analizată de instanța de contencios constituțional cu referire la interdicția înstrăinării de către chiriașii care au cumpărat apartamentele ce nu s-au restituit în natură foștilor proprietari sau moștenitorilor acestora, în condițiile art. 9 alin. (1) din Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului. Prin mai multe decizii, dintre care cea mai recentă este Decizia nr. 547 din 6 iulie 2006 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 24 august 2006), Curtea a statuat că „Limitarea este în deplină conformitate cu prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, potrivit căroră «Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege». Așa fiind, conform art. 61 alin. (1) din Constituție, Parlamentul, ca «unică autoritate legiuitoare a țării», are dreptul de a decide instituirea unei asemenea interdicții temporare de înstrăinare“.

Nici critica potrivit căreia indisponibilizarea temporară a terenurilor la care se referă prevederile art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 341/2004 ar îngreui accesul liber la justiție nu este întemeiată. Însăși deducerea în fața instanței judecătorești a acțiunii în cursul soluționării căreia a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate constituie o dovadă în acest sens.

De altfel, prin deciziile nr. 257 din 20 martie 2007 și nr. 309 din 29 martie 2007, nepublicate până la data redactării prezentei decizii, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 341/2004, critica textului fiind raportată la aceleași dispoziții constituționale ca și în cazul de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. g) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, excepție ridicată de Petru Juravle, Gabriela Grigore, Grațian Petlic și Octavian Grigore în dosarele nr. 871/30/2006, nr. 1.207/30/2006, nr. 5.082/30/2006 (6.624/2006), nr. 870/30/2006, nr. 733/30/2006, nr. 227/30/2006, nr. 1.735/30/2006, nr. 5.365/30/2006 (3.632/C/2006), nr. 5.366/30/2006 (3.630/C/2006) și nr. 5.363/30/2006 (7.096/C/2006) ale Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 aprilie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 349

din 3 aprilie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (2) și ale art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și ale art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Maria Man în Dosarul nr. 1.396/30/2006 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă Curții faptul că autorul excepției a depus la dosarul cauzei note scrise prin care susține admiterea excepției.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă. Arată, în acest sens, că autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, nu motivează excepția pe temeiuri de neconstituționalitate a dispozițiilor legale atacate și urmărește, în realitate, completarea acestora, operațiune ce excedează însă competenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.396/30/2006, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 și ale art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**. Excepția a fost ridicată de Maria Man într-o cauză având ca obiect o contestație la titlu și la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele legale criticate, care privesc executarea hotărârilor judecătorești definitive și irevocabile prin care s-au admis acțiuni formulate în condițiile Legii contenciosului administrativ, „sunt cel puțin confuze și permit interpretări arbitrare” și „expun reprezentantul ales unor presiuni nejustificate din partea puterii judecătorești, întrucât legea nu prevede explicit procedura de soluționare a contestațiilor aduse la cunoștința primarului”, fiind astfel în contradicție cu art. 1 alin. (4) și cu art. 52 din Constituție, referitoare la principiul separației puterilor în stat, respectiv la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică. Autorul excepției apreciază că „reclamantul ar trebui să aibă dreptul la despăgubirile ce i se cuvin și la reconstituirea în integralitate a drepturilor lezate, însă nu ar trebui ca acesta să poată solicita penalități în quantum fix

împotriva conducătorului autorității publice“. În opinia sa, „penalitatea pentru întârzierea în executarea hotărârilor contencioase ar trebui să cadă în obligația Ministerului Public, iar acesta ar trebui să dispună de mecanisme instituționale arbitrale pentru cercetarea cauză-efect (...)”, întrucât „orice acțiune în sistem care se soluționează în favoarea reclamantului înseamnă o perturbare a ordinii de drept în interiorul sistemului administrativ“.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece autorul nu precizează în mod concret textul constituțional pretins a fi încălcat, singura sa apreciere asupra dispozițiilor legale criticate fiind de natură subiectivă.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece Curtea Constituțională nu este competentă ca prin decizia sa să modifice sau să completeze prevederile supuse controlului, așa cum pretinde autorul excepției. În plus, apreciază că textele de lege criticate nu contravin principiului liberului acces la justiție, care presupune posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza procedurile, în formele și în modalitățile instituite de lege. Pe de altă parte, stabilirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești reprezintă o problemă de competență exclusivă a legiuitorului, care, în considerarea unor situații deosebite, poate reglementa reguli speciale de procedură. Or, dispozițiile art. 24 și ale art. 25 din Legea nr. 554/2004 reglementează măsuri energice, atât de natură civilă, cât și penală, prin care să se asigure realizarea efectivă a dreptului recunoscut și restabilit prin hotărârea judecătorească irevocabilă pronunțată de instanța de contencios administrativ.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 24 și ale art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale. Menționează, pe de o parte, că excepția de neconstituționalitate nu este motivată, contrar art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, iar, pe de altă parte, că autorul acesteia urmărește, în realitate, completarea textelor de lege atacate, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale. În plus, precizează că în speță se pune în discuție modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor criticate, ceea ce, de asemenea, depășește sfera atribuțiilor instanței de contencios constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 24 și ale art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004. În realitate, autorul excepției critică dispozițiile art. 24 alin. (2) și ale art. 25 din legea menționată, astfel că asupra acestora Curtea se va pronunța. Textele legale atacate au următorul cuprins:

— Art. 24 — Obligația executării: „(2) În cazul în care termenul nu este respectat, se va aplica conducătorului autorității publice sau, după caz, persoanei obligate o amendă de 20% din salariul minim brut pe economie pe zi de întârziere, iar reclamantul are dreptul la despăgubiri pentru întârziere.”;

— Art. 25 — Instanța de executare: „(1) Sancțiunea și despăgubirile prevăzute la art. 24 alin. (2) se aplică, respectiv se acordă, de instanța de executare, la cererea reclamantului. Hotărârea se ia în camera de consiliu, de urgență, cu citarea părților.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) este scutită de taxa de timbru.

(3) Hotărârea pronunțată de instanța de executare poate fi atacată cu recurs în termen de 5 zile de la pronunțare.

(4) Prevederile alin. (1)–(3) se aplică, în mod corespunzător, și pentru punerea în executare a hotărârilor instanțelor de contencios administrativ date pentru soluționarea litigiilor ce au avut ca obiect contracte administrative.”

În motivarea excepției autorul acesteia susține contrarietatea textelor legale citate față de prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție, referitoare la principiul separației puterilor în stat, și ale art. 52 din aceasta, privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia a invocat prezenta excepție de neconstituționalitate întrucât nu i se pare „corect să ceară

penalizarea primarului (...) pentru întârzierea în punerea în aplicare (a unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile investite cu titlu executoriu), câtă vreme dispozițiile legale în materie sunt cel puțin confuze și permit interpretări arbitrare”. Consideră așadar că penalitățile de întârziere reglementate de art. 24 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 nu ar trebui să se aplice conducătorului autorității publice parte în litigiu, iar sancțiunea și despăgubirile să nu se acorde în urma cererii exprese a reclamantului, așa cum prevede art. 25 alin. (1) din aceeași lege, pentru că astfel se perturbă activitatea internă a autorității publice și se pot crea conflicte între colegi.

Analizând aceste susțineri, Curtea constată că autorul excepției formulează aprecieri de natură subiectivă referitoare la textele de lege pretins neconstituționale și nu relevă niciun fel de contradicție între acestea și o normă fundamentală. Astfel, excepția de neconstituționalitate este în realitate nemotivată și urmărește aspecte privind modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 24 alin. (2) și ale art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Pe de o parte, indicarea principiului separației puterilor în stat, statuat de art. 1 alin. (4) din Constituție, nu echivalează cu un argument de drept, susținut în favoarea admiterii excepției de neconstituționalitate, iar, pe de altă parte, acest principiu fundamental nu are incidență în cauză. Totodată, Curtea observă că autorul excepției ar dori ca textele legale criticate să conțină alte reglementări, care să nu prevadă sancționarea conducătorului autorității publice cu amendă pentru neexecutarea hotărârii definitive și irevocabile în termenul prevăzut de lege, iar, pe de altă parte, nu reclamantul să fie cel care să solicite în fața instanței executarea acestei sancțiuni și acordarea despăgubirilor legale. Or, aceste susțineri pretind în realitate completarea textului criticat ca fiind neconstituțional în sensul dorit de autorul excepției, ceea ce nu intră în competența Curții Constituționale și nu poate fi reținut. De altfel, Curtea remarcă lipsa legăturii între obiectul cauzei în cadrul căreia s-a invocat excepția de neconstituționalitate — contestație la titlu și la executare — și soluționarea excepției, întrucât prevederile legale criticate privesc conducătorul autorității publice, și nu autorul excepției, care are altă calitate în cadrul unității administrativ-teritoriale și care este parte adversă în procesul din fața instanței de judecată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (2) și ale art. 25 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Maria Man în Dosarul nr. 1.396/30/2006 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 aprilie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Protocolului pentru stabilirea Metodologiei privind comunicarea publică a repertoriului de opere cinematografice și alte opere audiovizuale

Având în vedere dispozițiile art. 131² alin. (2) și ale art. 133 alin. (1) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 1 din Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 278/2006 privind constituirea Comisiei pentru negocierea Metodologiei privind comunicarea publică a repertoriului de opere cinematografice și alte opere audiovizuale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 6 octombrie 2006,

ținând cont de Referatul nr. SG/814 din 23 aprilie 2007 al Direcției registre, gestiune colectivă și relații cu publicul,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Protocolul pentru stabilirea Metodologiei privind comunicarea publică a repertoriului de opere cinematografice și alte opere audiovizuale, încheiat între organismul de gestiune colectivă DACIN SARA — Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual, pe de o parte, și Federația Industriei Hoteliere din România (FIHR) și Societatea Comercială TURISM FELIX — S.A., pe de altă parte, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Se desemnează organismul de gestiune colectivă DACIN SARA — Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual, cu sediul în municipiul București, str. Dem. I. Dobrescu nr. 4—6, intr. B, cam. 50—52, sectorul 1, drept colector al remunerațiilor reprezentând drepturile patrimoniale cuvenite autorilor de opere cinematografice și alte opere audiovizuale, stabilite prin metodologia menționată la art. 1.

Art. 3. — Prezenta decizie intră în vigoare în 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Eugen Vasiliu

București, 23 aprilie 2007.
Nr. 173.

ANEXĂ

PROTOCOL

pentru stabilirea Metodologiei privind comunicarea publică a repertoriului de opere cinematografice și alte opere audiovizuale

Încheiat în data de 12 martie 2007

În baza Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 278/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 6 octombrie 2006, s-a constituit, începând cu data de 9 octombrie 2006, Comisia pentru negocierea Metodologiei privind comunicarea publică a repertoriului de opere cinematografice și alte opere audiovizuale, formată din:

— un reprezentant al organismului de gestiune colectivă DACIN SARA — Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual. Nominalizat: Mircea Mureșian, director general;

— un reprezentant al Federației Industriei Hoteliere din România (FIHR). Nominalizat: Mihai Râjniță, secretar general;

— un reprezentant al Societății Comerciale TURISM FELIX — S.A. Nominalizat: Florian Serac, director general, Traian Bogdan, șef al Departamentului juridic;

— un reprezentant al Federației Patronatelor din Turismul Românesc (FPTR).

FPTR nu a dat curs solicitărilor DACIN SARA de nominalizare a unui reprezentant la negocieri până la încheierea termenului legal prevăzut la art. 3 din Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 278/2006 și nici ulterior nu a mai dat vreun răspuns corespondențelor confirmate de primire.

Luându-se act de neprezentarea FPTR, s-a întrunit comisia formată din:

— DACIN SARA — Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual, cu sediul în municipiul București, str. Dem. I. Dobrescu nr. 4—6, int. B, et. 3, cam. 50—52, sectorul 1, cod fiscal 9068034, Sentința civilă nr. 263/PJ/27.05.2005, eliberată de Judecătoria Sectorului 1 București, reprezentată legal prin Mircea Mureșian, în calitate de director general, pe de o parte,

și:

— Federația Industriei Hoteliere din România (FIHR), cu sediul în municipiul București, bd. Gen. Gheorghe Magheru nr. 7, sectorul 1, cod fiscal 8286669, reprezentată legal prin Mihai Râjniță, în calitate de secretar general;

— Societatea Comercială TURISM FELIX — S.A, cu sediul în stațiunea Băile Felix, localitatea Băile Felix, comuna Sânmartin, județul Bihor, număr de înregistrare în registrul comerțului J65/132/1991, reprezentată legal prin Florian Serac, în calitate de director general, și Traian Bogdan, în calitate de șef al Departamentului juridic.

Comisia a desfășurat negocieri în conformitate cu dispozițiile art. 13 lit. f), art. 123² alin. (1) lit. b) și alin. (2) și (3), art. 131¹ și art. 131² alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 1, 3 și 4 din Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 278/2006.

Comisia a luat în discuție propunerile părților asupra remunerațiilor convenite autorilor menționați, anume: regizorul sau realizatorul, în calitate de autor principal; autorul adaptării, autorul scenariului, autorul dialogului; autorul grafic pentru operele de animație, exceptând autorul muzicii special create pentru opera audiovizuală.

Comisia înțelege că metodologia convenită nu acoperă și utilizarea videogramelor prin comunicare publică, pentru care se aplică metodologii distincte.

Părțile au convenit asupra următoarei metodologii, care face parte integrantă din prezentul protocol:

M E T O D O L O G I A **privind comunicarea publică a repertoriului de opere cinematografice** **și alte opere audiovizuale**

Baza legală:

— art. 5, art. 7 lit. e), art. 13 lit. f), art. 15, 25, art. 64—66, art. 71 alin. (1) și (2), art. 92, art. 123² alin. (1) lit. b) și alin. (2) și (3), art. 130 alin. (1), art. 131¹ și art. 131² alin. (1) și (2) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 11 bis alin. (1) din Convenția de la Berna pentru protecția operelor literare și artistice din 9 septembrie 1886, în formă revizuită prin Actul de la Paris la 24 iulie 1971 și modificată la 28 septembrie 1979, la care România a aderat prin Legea nr. 77/1998.

P R E A M B U L

Prezenta metodologie se referă la dreptul de comunicare publică a repertoriului de opere cinematografice sau alte opere audiovizuale, constituit în baza mandatelor acordate organismului de gestiune colectivă de către titularii de drepturi de autor, respectiv: regizorul sau realizatorul, în calitate de autor principal, autorul adaptării, autorul scenariului, autorul dialogului, autorul grafic pentru operele de animație, exceptând autorul muzicii special create pentru opera audiovizuală.

1. În sensul prezentei metodologii, prin *comunicare publică* a operelor cinematografice și a altor opere audiovizuale aflate în repertoriul organismului de gestiune colectivă, constituit în baza mandatelor acordate organismului de gestiune colectivă de către titularii de drepturi de autor, se înțelege prezentarea într-un loc public, prin intermediul oricăror mijloace, a unei opere radiodifuzate.

2. Sunt *utilizatori*, în sensul prezentei metodologii, orice persoane fizice sau juridice care folosesc cu orice titlu (de proprietate, de administrare, de închiriere, de subînchiriere, comodat etc.) spații în care sunt comunicate public opere cinematografice sau alte opere audiovizuale în modalitatea prevăzută la pct. 1. În cazul comunicării publice a operelor cinematografice sau a altor opere audiovizuale fixate pe videograme, utilizatorii au obligația de a obține și licența neexclusivă de la producătorii de videograme.

3. Utilizatorii au obligația să obțină din partea organismului de gestiune desemnat colector prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, în schimbul unei remunerații în cuantumul prevăzut în tabelul care face parte integrantă din prezenta metodologie, contracte de licență neexclusivă pentru utilizarea reglementată de prezenta metodologie, indiferent de durata efectivă a utilizării.

4. Utilizatorii care își încep activitatea după intrarea în vigoare a prezentei metodologii au obligația de a solicita organismului de gestiune desemnat colector acordarea contractelor de licență neexclusivă înainte de începerea activității.

5. Contractele de licență neexclusivă se eliberează pe o perioadă de până la 12 luni, iar în cazul utilizatorilor care utilizează operele sezonier, licența se eliberează exclusiv pe perioada utilizării sau pe perioada declarată pe propria răspundere de utilizator.

6. Contractul de licență neexclusivă poate fi prelungit pe altă perioadă determinată, la cerere.

7. Plata se face de către utilizatorul care deține, indiferent de titlu, spațiul în care are loc comunicarea publică.

8. În situația transmiterii parțiale, cu orice titlu, a folosinței unui spațiu, subdobânditorii vor plăti remunerații distincte dacă utilizează mijloace proprii pentru comunicarea publică a operelor cinematografice sau a altor opere audiovizuale radiodifuzate.

9. Remunerațiile se calculează în cel mult 3 zile de la data autorizării pentru întreaga perioadă autorizată și se comunică organismului de gestiune desemnat colector. Quantumul din tabel se recalculează semestrial, în caz de modificare a categoriei de încadrare a utilizatorului în tabelul prevăzut în prezenta metodologie. Plata remunerațiilor se efectuează în termen de 20 de zile de la încheierea unui semestru sau de la încheierea anului fiscal, în funcție de condițiile contractuale.

10. Pentru întâzieri la plată, utilizatorii datorează, de la data scadenței, dobânda legală calculată conform ratei de referință a dobânzii legale stabilite de Banca Națională a României, aferentă sumelor neachitate la termen.

11. Contractul de licență neexclusivă acordat potrivit prezentei metodologii încetează de drept în cazul întâzierilor de plată mai mari de 10 zile.

12. Organismul de gestiune desemnat colector poate delega reprezentanți ai săi care să monitorizeze utilizarea reglementată de prezenta metodologie. Accesul reprezentanților organismului de gestiune colector se face pe bază de legitimații emise de acesta, utilizatorii având obligația să le permită accesul în spațiile în care se face utilizarea.

13. Remunerațiile prevăzute în tabelul din prezenta metodologie pot fi reactualizate anual, pe baza indicelui de inflație, în conformitate cu dispozițiile art. 131⁴ din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

14. Prezenta metodologie intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va putea fi renegociată numai după 3 ani de la data publicării, cu excepția cazului în care dispozițiile Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, avute în vedere la elaborarea prezentei metodologii, vor fi modificate înainte de împlinirea acestui termen.

15. Până la publicarea noilor metodologii rămân valabile vechile metodologii.

TABEL
cuprinzând drepturile patrimoniale convenite autorilor de opere audiovizuale
comunicate public, calculate lunar în lei

Utilizatori	Remunerații (lei)
	Autori de opere audiovizuale
A. Unități de alimentație publică (restaurante hoteliere, cafenele, braserii, baruri, fast-fooduri, cofetării sau unități asimilate), săli de jocuri ori cazinouri	
1. În orașe sau stațiuni turistice:	
a) cu suprafața de până la 100 m ² inclusiv	30
b) cu suprafața cuprinsă între 101 m ² și 200 m ² inclusiv	40
c) cu suprafața cuprinsă între 201 m ² și 500 m ² inclusiv	50
d) cu suprafața de peste 500 m ²	60
2. În comune și sate:	
a) cu suprafața de până la 50 m ² inclusiv	15
b) cu suprafața de peste 50 m ²	25
3. Cazinouri	200
B. Turism	
1. Hoteluri până la categoria 3 stele inclusiv, situate în stațiuni turistice:	
a) cu capacitate de cazare mică	20

Utilizatori	Remunerații (lei)
	Autori de opere audiovizuale
b) cu capacitate de cazare medie (31—100 de camere)	25
c) cu capacitate de cazare mare (peste 100 de camere)	30
2. Hoteluri până la categoria 3 stele inclusiv, altele decât cele menționate la pct. 1:	
a) cu capacitate de cazare mică	30
b) cu capacitate de cazare medie (31—100 de camere)	50
c) cu capacitate de cazare mare (peste 100 de camere)	100
3. Hoteluri de categoria 4 și 5 stele	150
4. Moteluri, cabane, campinguri și sate de vacanță	30
5. Unități de cazare agroturistice, popasuri turistice, pensiuni	20

Societatea pentru Drepturi de Autor
 în Cinematografie și Audiovizual — Societatea
 Autorilor Români din Audiovizual
 (DACIN SARA)
Mircea Mureșian,
 director general

Federația Industriei Hoteliere din România
 (FIHR)
Mihai Râjniță,
 secretar general
 Societatea Comercială TURISM FELIX — S.A.
Florian Serac,
 director general
Traian Bogdan,
 șef Departament juridic

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

